

14 WIND 15 N

למה לא מודים לנו את הכתובים
למי מודים לנו את הכתובים
למי מודים לנו את הכתובים

לעומת הילך נורא, מושג המבוקש מושג נורא.

כ) - כב: "וְיכל תַּעֲמֹד מִזְרָחֵךְ וְתַּעֲמֹד כִּי־הַנֶּגֶב"

וְיַעֲשֵׂה כִּי־בָּאָתָה

רמב"ם הלכות נזקי ממון פרק א הלכה ז

כל מועד משלם נזק שלם מן היפה שבנכסיו, וכל תם משלם חצי נזק מגופו, במה דברים אמרוים בשנוכנסה הבבמה לרשות הנזק והזיקתתו אבל אם נכנס הנזק לרשות המזיק והזיקתתו בהמתו של בעל הבית הרי זה פטור על הכל שהרי הוא אומר לו אילו לא נכנסת לרשותי לא הגע לך הזקן, והרי מפורש בתורה +שמות כ"ב ד' + שלח את בעירה ובער בשדה אחר.

רמב"ם הלכות נזקי ממון פרק א הלכה ח

הזיקה בירושות הרבנים או בחזר שאינה של שנייה לא למזיק ולא לנזק או בחזר שהוא של שנייה והרי היא מיוחדת להניח בה פירות ולהכניס לה בהמה כגון הבקעה וכיוצא בה, אם בשן ורגל הזיקה בדרך הרוי זה פטור מפני שיש לה רשות להלך בכאן ודרך הבבמה להלך בדרך ואלא ולשבור דרך היולכה, ואם גנחה או נגפה או רבעצאה או בעטה או משכה, אם תמה היא משלם חצי נזק ואם מועדת משלם נזק שלם.

שולchan ערוך חושן משפט הלכות נזקי ממון סימן שפט סעיף ז'

בד"א, שנוכנסה הבבמה לרשות הנזק והזיקתתו. אבל אם נכנס הנזק לרשות המזיק והזיקתתו בהמתו של בעל הבית, הרי זה כב[ן] פטור על הכל, שהרי הוא אומר לו: אילו לא נכנסת לרשותי לא הגע לך הזקן. {ח} הרי מפורש בתורה, ושלח את עיריו ובער בשדה אחר (שמות כב, ז).

הגה: כל זה לשון הרמב"ם; כג[ן] וצ"ע דמקרא זה בשן ורגל הוא דכתיב {ט} לפרטן ברשות שנייהם, אבל בירושות המזיק דפטור אפילו בקhn אין עניין מקרא זה טעם אליו, אלא דפטור מכח דבריו ליה: אילו לא נכנסה כו[ן],

סמ"ע סימן שפט ס"ק ט

ונראה לישב תמייתת מורה"ם ז"ל, והוא, גם דעת הרמב"ם [המובא בצדינום אות ט"ז] והמחבר שכתבו והרי מפורש בתורה כו[ן], לא אדסMRI ליה קאי, אלא באו ליתן טעם אמר"ש ברישא במה דברים אמרוים שנוכנסה לרשות הנזק, דממעט גם שנוכנסה לרשות שפיהן דהיאם מהאי קרא, וכדי שלא תאמר מנ"ל דהאי קרא אתה למעט גם שנוכנסה לרשות שנייה דילמא לא אוראת למעט אלא כשנוכנסה לרשות המזיק, מש"ה הקדים וכתב דלזה ודאי לא אתה, דלשיות המזיק לא צריך קרא דברא הוא דפטור שהרי מצי אילו לא נכנסת כו[ן] וק"ל: